

Sándor Iván

Az idő tárnái (III.)

PRÓZA - LXIII. évfolyam, 51-52. szám, 2019. december 19.

Z. egymagában ült a Párizsból a normandiai tengerpart felé haladó szerelvény fülkéjében. Bámulta a házsorokat, az üzemanyag-állomásokat. Az első megállónál néhányan felszálltak. Szemközt idős asszony foglalt helyet

szép időnk van, mondta a kosarát elhelyezve. Húsos szendvicset csomagolt ki. A szaga elárasztotta a fülkét

Z. kinyitotta a gépét. Olvasta Véri Márton újabb levelét. A cukrászdkönyv után, írta, szeretném kidolgozni az elmúlt száz év magyar történelmének a hamisításokkal elfedett struktúráját, örökös szembefordulást a nyugati világgal. A vezéreszmét, a harcot, ami mindig bukáshoz vezetett